

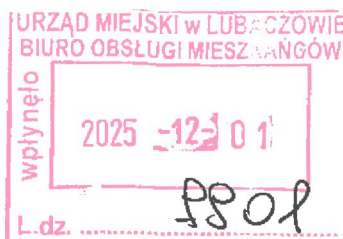
Wrocław, 27.11.2025 r.

Wnioskodawca:

Da Vinci Biogas Sp. z o.o.
ul. Irysowa 1
55-040 Bielany Wrocławskie

Pełnomocnik:

Przemysław Seruga
ul. Sybiraków 17
55-200 Oława

BURMISTRZ MIASTA LUBACZOWA

**ul. Rynek 26
37-600 Lubaczów**

dotyczy: uwag złożonych przez stronę społeczną dla wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach przedsięwzięcia pod nazwą Budowa i eksploatacja biometanowni wraz z instalacją skraplania i magazynowania biometanu (lub wprowadzania go do sieci przesyłowej) oraz instalacją odzysku dwutlenku węgla i instalacją fotowoltaiczną o mocy do 2 MW

Nawiązując do wezwania Burmistrza Miasta Lubaczowa (pismo z dnia 14.11.2025 r. znak GPR.6220.1.5.2025) w sprawie ustosunkowania się do protestów strony społecznej złożonych w ramach procedury wydawania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach poniżej przedstawiam syntetyczne wyjaśnienia odnoszące się do 13 punktów problemowych wskazanych w wezwaniu, stanowiących zbiór uwag wniesionych przez mieszkańców w toku konsultacji społecznych.

Ad. Obawy dotyczące uciążliwości zapachowych (odorowych) oraz wpływu na zdrowie psychiczne i fizyczne mieszkańców

Zarzuty dotyczące emisji odorów i bioaerozoli wynikają z utożsamiania nowoczesnej biometanowni z przestarzałymi biogazowniami rolniczymi typu otwartego. Projektowana instalacja jest obiektem całkowicie hermetyzowanym (zamkniętym):

- **Hermetyzacja procesu:** Wszystkie etapy technologiczne (od przyjęcia wsadu, jego rozładunku, przetwarzanie, magazynowanie, po fermentację i magazynowanie pofermentu) odbywają się w szczelnych zbiornikach i halach. Każda nieszczelność stanowiłaby stratę ekonomiczną (utrata biometanu), dlatego instalacja jest monitorowana pod kątem szczelności w trybie ciągłym. W przeciwieństwie do otwartych lagun stosowanych w starych technologiach, biometanownia w Lubaczowie będzie obiektem całkowicie zamkniętym. Proces fermentacji zachodzić będzie w szczelnych zbiornikach żelbetowych. Również pozostałości pofermentacyjne będą gromadzone w zamkniętych zbiornikach, aby odzyskać także gaz reszkowy. Każda ucieczka biogazu stanowiłaby stratę ekonomiczną dla Inwestora.
- **Oczyszczanie powietrza:** Rozładunek substratów odbywać się będzie w zamkniętej hali przyjęć, w której panuje podciśnienie. Podciśnienie będzie zapobiegać emisji powietrza procesowego poza halę. Powietrze procesowe będzie ujmowane układem wentylacji oraz oczyszczane w zestawie płuczka + biofiltr o skuteczności redukcji zanieczyszczeń >99%.

- Brak zasięgu: Przeprowadzona analiza rozprzestrzeniania się substancji w powietrzu (załącznik do Uzupełnienia nr 2 do Raportu OOS) wykazała, że uciążliwość zapachowa nie wykracza poza granice terenu inwestycji. Tym samym nie ma możliwości negatywnego oddziaływania na zabudowę mieszkalną oddaloną o ok. 800-1000 m.

Wszystkie projektowane obecnie nowoczesne instalacje biogazowe należy zaliczyć do grupy obiektów, które praktycznie nie emitują odorów, przez co nie są uciążliwe dla okolicznych mieszkańców. Z punktu widzenia technologicznego należy jednak odpowiednio prowadzić proces i przestrzegać dobrych praktyk, aby do minimum ograniczyć możliwość wystąpienia jakichkolwiek emisji w trakcie eksploatacji. Mimo braku regulacji prawnych w tym zakresie, obecnie istnieją nowoczesne technologie pozwalające na ciągłe i bieżące monitorowanie emisji odorowych na danym terenie. W planowanej przez DaVinci Biogas instalacji cały przyjmowany odpad będzie od chwili wjazdu na teren zakładu przetwarzany w zamkniętej wentylowanej (w warunkach podciśnienia) hali z szybkobieżnymi bramami wjazdowymi i wyjazdowymi, a odciągnięte z hali powietrze procesowe, nim zostanie skierowane do atmosfery, zostanie uprzednio oczyszczone w dwustopniowej instalacji usuwania związków lotnych (odorogennych). Wdrożenie opisanych wyżej rozwiązań eliminuje jakąkolwiek uciążliwość odorową na terenach przyległych do zakładu, co potwierdza m.in. przeprowadzona analiza rozprzestrzeniania się substancji w powietrzu (załącznik do Uzupełnienia nr 2 do Raportu OOS).

Ad. Obawy dotyczące wzrostu natężenia ruchu i bezpieczeństwa na drogach

Ruch generowany przez biometanownię nie będzie istotny w skali istniejącego obciążenia dróg publicznych i nie wpłynie na ich degradację:

- Skala ruchu: Maksymalny szacowany ruch to ok. 60 przejazdów na dobę (średnio 3 pojazdy na godzinę), co jest wartością nieistotną dla przepustowości dróg.
- Ograniczenie czasowe: Inwestor dobrowolnie zobowiązuje się do prowadzenia transportu ciężarowego wyłącznie w porze dziennej (6:00 – 22:00), co całkowicie eliminuje uciążliwość nocną.
- Czystość dróg: Zakład zostanie wyposażony w myjkę kół i podwozi dla pojazdów wyjeżdżających, co zapobiegnie zanieczyszczaniu nawierzchni dróg publicznych.

Warto podkreślić, że nie planuje się jakichkolwiek przejazdów ponadnormatywnych, ale przede wszystkim warto podkreślić, że transporty, które po uruchomieniu biometanowni będą kierowane właśnie tam, już dzisiaj przemieszczają się po terenie gminy i gmin sąsiadujących (odpady których do produkcji biometanu będzie używał zakład nie będą nowi odpadami, a tymi, które już dzisiaj są wytwarzane i już transportowane po drogach publicznych). Nie mówimy zatem o zwiększonej ilości transportów (bo powstanie biogazowni nie zwiększy ilości transportowanych odpadów), a jedynie o jego uporządkowaniu.

Ad. Hałas (w tym oddziaływanie skumulowane)

Analiza akustyczna wykazała, że poziom hałasu na granicach terenów chronionych nie przekroczy dopuszczalnych norm (55 dB w dzień / 45 dB w nocy). Główne urządzenia emisyjne są obudowane lub znajdują się wewnątrz budynków. Ze względu na znaczną odległość od innych zakładów przemysłowych, nie zachodzi zjawisko nakładania się fal akustycznych (brak kumulacji). Analiza akustyczna inwestycji została przedstawiona w Raporcie OOS dla inwestycji.

Inwestor planuje także wykorzystać m.in. kontenery wytłumiające, a operacje związane z wyładunkiem odpadu przeprowadzać w zamkniętej hali. Praca operatorów oraz przyjęcie odpadu odbywać się będzie jedynie godzinach dziennych. W ten sposób emisja hałasu zostanie praktycznie całkowicie wyeliminowana.

Ad. Ochrona wód (Rzeka Sołotwa i GZWP nr 428)

Zarzuty dotyczące zagrożenia dla wód są bezzasadne w świetle zastosowanych rozwiązań inżynierskich:

- Rzeka Sołotwa: Teren inwestycji znajduje się w odległości 1732,09 m od koryta rzeki. Wyklucza to jakiegokolwiek bezpośredni wpływ na jakość wód powierzchniowych.
- GZWP nr 428: Zastosowano system „podwójnej bariery” (BAT): szczelne zbiorniki z betonu hydrotechnicznego (W8/W10) posadowione będą na dodatkowej warstwie nieprzepuszczalnej geomembrany PEHD (system „wanny szczelnej”). Między warstwami przewiduje się zainstalowanie drenażu kontrolnego. Rozwiązanie to w 100% odcina możliwość infiltracji zanieczyszczeń do wód gruntowych.
- Bezściekowość: Ścieki technologiczne są w całości zawracane do procesu fermentacji – zakład nie odprowadza ścieków przemysłowych do środowiska. Ścieki technologiczne, z uwagi na zawartość materii organicznej stanowią wartość dla instalacji i potencjalny wsad do wytwarzania biogazu. Na zewnątrz będą odprowadzane jedynie ścieki bytowe.

Cały zakład, w tym zbiorniki oraz hala przyjęcia i przetwarzania odpadów wykonane zostaną jako szczelne. W ten sposób bardzo łatwo będzie można zapewnić prawidłowy stan wód oraz cyklicznie potwierdzać ich jakość (np. w gromadzonym zbiorniku na wody opadowe). W biometanowni nie będą także powstawały ścieki przemysłowe, gdyż wszelkie odcieki ze szczelnych posadzek będą krążyć w zamkniętym obiegu. Całość gospodarki wodno-ściekowej została szczegółowo przedstawiona w Raporcie OOS inwestycji. Tak zaprojektowana i wykonana biometanownia jest na obecne uwarunkowania prawne, ale też technologiczne najlepszym możliwym rozwiązaniem przetwarzającym odpady biodegradowalne i gwarantuje brak możliwości negatywnego wpływu na wody gruntowe.

Zdecydowanie większe ryzyko zanieczyszczenia wód gruntowych występuje, kiedy przetwarzanie odpadów organicznych następuje w sposób zdecentralizowany w kilkudziesięciu miejscach z wykorzystaniem istniejących przestarzałych technologii i instalacji oraz pozwoleń administracyjnych wydawanych w oparciu o nieprzystające do dzisiejszych czasów regulacje prawne mające chronić środowisko i mieszkańców. Również z bardzo praktycznych względów jedna instalacja jest bardziej bezpieczna – podczas, gdy kontrola kilkudziesięciu miejsc, w których przetwarza się odpad jest praktycznie niemożliwa, tak kontrola w to miejsce jednego zakładu (biometanowni) jest dużo bardziej efektywna i skuteczna.

Reasumując: nowoczesna duża biometanownia musi działać transparentnie oraz w oparciu o wydane pozwolenia, a zastosowana w niej zaawansowana technologia i rozwiązania techniczne będą gwarantować marginalizację ryzyka zanieczyszczenia lub pogorszenia jakości wód gruntowych.

Ad. Kwestia spadku wartości nieruchomości

Obawy o spadek wartości nieruchomości opierają się na błędnym założeniu o uciążliwości zakładu. Nowoczesna biometanownia jest obiektem nieuciążliwym, estetycznie osłoniętym

zielenią, który generuje wpływy podatkowe do budżetu Gminy, co zazwyczaj przekłada się na rozwój infrastruktury lokalnej (drogi, oświetlenie) i wzrost atrakcyjności inwestycyjnej regionu. O rzeczywistej utracie wartości nieruchomości można by mówić, gdy jej wartość przed uruchomieniem takiej inwestycji jest wyższa, niż jej wartość już po oddaniu takiego zakładu do eksploatacji, a takie sytuacje nie wystąpiły. Co więcej, należy podkreślić, że w rzeczywistości jest zgoła odwrotnie. Wszędzie tam, gdzie powstają nowe inwestycje, nowe zakłady i związana z tym infrastruktura (przy czym podkreślenia wymaga fakt, że są to bardzo często instalacje dużo mniej korzystne dla środowiska, niż planowana biometanownia) wartość wszystkich nieruchomości w takim regionie rośnie w sposób trwały i odpowiednio wszędzie tam, gdzie zakład jest likwidowany, a inwestor się wycofuje wartość nieruchomości spada.

Ad. Skumulowane oddziaływanie z biogazownią w Oleszycach

Przeprowadzono analizę kumulacji (Uzupełnienie nr 3 do Raportu OOS). Odległość między planowaną biometanownią w Lubaczowie a planowaną inwestycją w Oleszycach (dz. 1000/7) wynosi 1,37 km. Przy zastosowaniu technologii hermetycznej w obu zakładach, ich strefy oddziaływania są lokalne i nie nakładają się na siebie. Nie wystąpi skumulowane pogorszenie jakości powietrza ani klimatu akustycznego.

Ad. Wybór lokalizacji

Lokalizacja jest zgodna z przeznaczeniem terenu i optymalna logistycznie (bliskość bazy surowcowej), co minimalizuje transport odpadów na duże odległości, realizując zasady zrównoważonego rozwoju i redukcji śladu węglowego.

Ad. Bezpieczeństwo procesowe i awarie

Instalacja jest w pełni zautomatyzowana (system SCADA) i zaprojektowana zgodnie z dyrektywą ATEX (strefy wybuchowe). Każdy zbiornik fermentacyjny posiada zawory bezpieczeństwa (nadciśnieniowe/podciśnieniowe) oraz jest podłączony do pochodni awaryjnej, która w sposób kontrolowany i bezpieczny spala nadmiar biogazu w sytuacjach awaryjnych, eliminując ryzyko niekontrolowanej emisji lub wybuchu.

Ze względu na życie biologiczne (udział wrażliwych na wszelkie zmiany mikroorganizmów), biometanownia jest jednym z nielicznych zakładów, w których nie zapewnienie bezpieczeństwa procesowego, w tym biotechnologicznego prowadzi do istotnego ograniczenia produkcji biometanu lub do całkowitego zaprzestania jego produkcji. Nie przez przypadek biometanownię określa się jako zakład pracy ciągłej 24h/365 dni. Warunki środowiskowe, które należy najpierw wytworzyć, a potem utrzymać dla bakterii metanogennych (w tym przede wszystkim temperatura i odczyn pH masy fermentującej) nie pozostawiają operatorom praktycznie żadnej swobody. Kluczowe parametry procesu są śledzone w sposób ciągły i są monitorowane na miejscu w biometowni oraz w centralnym punkcie odpowiedzialnym za nadzór pracy wszystkich instalacji. Każde odchylenie analizowanych parametrów większe, niż dopuszczalne, wymusza podjęcie przez operatora adekwatnych działań korygujących lub naprawczych.

Powodem dla którego w biometanowni pracę znajduje zaledwie kilkanaście osób nie jest jej stopień automatyzacji (choć ten aspekt także istotnie wpływa na stan zatrudnienia), ale fakt, że największą pracę w tego typu zakładzie w zbiornikach fermentacyjnych wykonują

niewidoczne dla oka ludzkiego beztlenowe bakterie metanogenne. W zamian za wykonywaną pracę (produkcję metanu CH₄) otrzymują ciepło (stała temperatura 40°C), prawidłowy odczyn pH środowiska, w którym pracują (>7), brak dostępu do powietrza, który natychmiast je uśmierca oraz co najważniejsze – pokarm w postaci przyjmowanych przez zakład odpadów. Aby móc utrzymać te parametry w ryzach, cała instalacja musi być szczelna, a wszystkie urządzenia muszą być sprawne i dostępne. Jakiegokolwiek niesprawności prowadzą do pogorszenia parametrów procesu i zaraz potem do uśmiercenia złoza bakterii metanogennych i w konsekwencji do wstrzymania produkcji. W przypadku biometanowni nieprzestrzeganie reżimów technologicznych zawsze kończy się wstrzymaniem produkcji.

Przeprowadzenie w sposób zgodny ze sztuką i wiedzą techniczną oraz obowiązującymi przepisami procesu wyłączenia biometanowni przez osoby należące do tego przygotowane trwać będzie nie krócej, niż 3 – 4 miesiące, a koszt tej operacji przekroczy 1 mln złotych. Z kolei ponowne rozpoczęcie użytkowania biometanowni możliwe będzie po przeprowadzeniu wszystkich niezbędnych czynności rozruchowych, które w wariantcie optymalnym (bez zakłóceń i przerw) zajmą nie mniej, niż 8 miesięcy i kosztować będą nie mniej, niż 1,5 mln zł. W kalkulacjach powyższych należy uwzględnić miesięczny koszt przestoju instalacji wynoszący nie mniej, niż 100 tys. zł.

Biorąc powyższe pod uwagę to przede wszystkim Inwestorowi będzie zależeć, aby każde urządzenie i element instalacji był prawidłowo eksploatowany i nadzorowany. Oczywiście, może z jakimś prawdopodobieństwem ulec awarii czy też mniejszemu uszkodzeniu. W każdym takim przypadku szacować trzeba jednak zarówno prawdopodobieństwo wystąpienia takiego zdarzenia, jego skalę oraz przede wszystkim skutki dla otoczenia, w tym dla środowiska i mieszkańców. W przypadku wystąpienia awarii, skala takiego zdarzenia jest bardzo mała, w praktyce pomijalna. I ostatecznie wpływ skutków takiego zdarzenia na środowisko jest również relatywnie bardzo mały, w praktyce pomijalny.

Ad. Walory krajobrazowe

Instalacja biometanowni zostanie niejako „wkomponowana” w krajobraz. Teren zostanie obsadzony pasem zieleni izolacyjnej (drzewa i krzewy), co wpisze zakład w otoczenie i stworzy naturalny bufor wizualny. Ponadto, wskazać należy, że zdarza się, że biogazownie, jako instalacje prośrodowiskowe, lokowane są w nawet w obszarach Natura 2000, co potwierdza ich neutralność na okoliczne środowisko przyrodnicze.

Ad. Kwestia gryzoni i insektów

W przeciwieństwie do otwartych składowisk czy tradycyjnych gospodarstw, w biometanowni nie magazynuje się odpadów „pod chmurką”. Substraty trafiają natychmiast do zamkniętej hali i szczelnych zbiorników. Brak dostępu do psującej się materii organicznej oznacza brak pożywki dla gryzoni i insektów, co gwarantuje wyższy standard sanitarny niż w otoczeniu rolniczym.

Planowana biometanownia wyposażona zostanie w zamkniętą halę przyjęcia i przetwarzania odpadów. Wymienione wyżej „insekty, robactwo, szczury, ptactwo” mogłyby pojawiać się na terenie zakładu, w sytuacji, gdyby miały swobodny dostęp do karmy / pożywienia, a zatem do odpadów. Przywożone do instalacji odpady jednak nie będą nawet przez chwilę składowane na zewnątrz hali i swobodny dostęp do nich nie będzie w praktyce możliwy. Z chwilą wprowadzenia odpadu do zbiorników fermentacyjnych, nie będzie do niego żadnego dostępu

(instalacja pracuje beztlenowo i jest w pełni szczelna). Dodatkowo, jako że zakład będzie w całości nadzorowany m.in. przez powiatowego lekarza weterynarii, wdrożony zostanie obligatoryjnie szczegółowy program monitorowania i zwalczania gryzoni, który skutecznie będzie chronił zakład przed ryzykiem pojawienia się na jego terenie gryzoni, w tym wymienionych wyżej szczurów.

Aktualnie, zdaniem inwestora, zwiększona liczba owadów, gryzoni i ptactwa, o których wspominają mieszkańcy może występować na: już zamkniętych wysypiskach śmieci, nielegalnych wysypiskach odpadów, kompostowniach, ale przede wszystkim na przymach obornika. Tego typu miejsc jest wciąż bardzo dużo, a jednocześnie nikt ich nie kontroluje i przez co nie ma żadnego wpływu na taką rozporoszoną działalność.

Reasumując: zastosowana w biometanowni zaawansowana technologia, w tym zamknięta hala przyjęcia i przetwarzania odpadów minimalizować będzie lub całkowicie eliminować ryzyko pojawienia się zwiększonej liczby owadów, gryzoni, ptactwa, czy innych zwierząt mogących przenosić choroby.

Ad. Zabezpieczenie przeciwpożarowe

Zakład zostanie wyposażony w zewnętrzny, przeciwpożarowy zbiornik wody o wymaganej pojemności, co uniezależnia go od wydajności gminnej sieci wodociągowej i gwarantuje bezpieczeństwo pożarowe oraz w wymagany podręczny sprzęt gaśniczy. Ponadto, dla zakładu zostaną sporządzone wymagane dokumenty z obszaru ppoż, takie jak: Operat dot. miejsc magazynowania odpadów, czy Instrukcja bezpieczeństwa pożarowego. Warto także wskazać, że biogazownie należą do bezpiecznych zakładów pod kątem zagrożenia pożarowego.

Ponadto, inwestor planuje wdrożyć szereg działań i środków ochronnych, zarówno technicznych, jak i organizacyjnych minimalizujących ryzyko pożaru w biometanowni. Wśród nich wymienić należy:

- regularne monitorowanie koncentracji metanu i innych gazów w kluczowych obszarach biometanowni,
- zapewnienie odpowiedniej wentylacji w obszarach, gdzie mogą występować mieszaniny wybuchowe,
- zastosowanie urządzeń i systemów zgodnych z ATEX (przeciwwybuchowych) w strefach zagrożenia wybuchem,
- regularne szkolenie personelu na temat zagrożeń pożarowych i odpowiednich procedur postępowania w sytuacjach awaryjnych,
- opracowanie i przestrzeganie procedur bezpieczeństwa, w tym planów ewakuacji i procedur awaryjnych,
- wprowadzenie zakazu używania otwartego ognia na terenie zakładu.

Ad. Kwestia sprzeciwu społecznego

Inwestor rozumie obawy mieszkańców, jednak wynikają one głównie z braku wiedzy o specyfice nowoczesnej technologii biometanowej. Przedłożony Raport OOŚ wraz z uzupełnieniami dowodzi, że inwestycja spełnia wszystkie rygorystyczne normy polskiego i unijnego prawa ochrony środowiska. Zgodnie z art. 6 Kpa, organy administracji działają na podstawie przepisów prawa – spełnienie wymogów ustawowych przez Inwestora obliuguje Organ do wydania decyzji, a subiektywny sprzeciw społeczny niepoparty dowodami na łamanie norm nie może stanowić podstawy do odmowy jej wydania.

Ad. Transgranicznego przemieszczania odpadów

Odpady ulegające biodegradacji, które będą materiałem wsadowym do wytwarzania biogazu, największą wartość mają, gdy są świeże. Długie ich magazynowanie, w tym daleki transport powoduje samoczynny rozkład materii organicznej (pożywienia dla bakterii, które wytwarzają biogaz), co prowadzi do spadku ich wartości dla procesu fermentacji (obniża uzyski biogazu). Zatem przemieszczanie odpadów z dalekich odległości, w tym z Ukrainy jest nieopłacalne. W związku z czym zakłada się, że odpady/substraty będą pozyskiwane lokalnie, z jak najbliższej odległości.

Ponadto, wskazać należy, że transgraniczne przemieszczanie odpadów jest ograniczone i regulowane prawnie. Inwestor wyklucza import odpadów z zagranicy.

W kwestii odniesienia się do niektórych, szczegółowych uwag strony społecznej wyrażonej w złożonych protestach, inwestor wyjaśnia:

Ad. Uwaga powołująca się na Konstytucję (art. 5, 74), stracone plany życiowe, zniszczenie wizerunku turystycznego gminy:

1. Zgodność z Konstytucją i Zrównoważonym Rozwojem:

- Biometanownia realizuje właśnie konstytucyjną zasadę zrównoważonego rozwoju (art. 5), zamieniając uciążliwe odpady rolnicze (które inaczej gniłyby na polach wydzielając odory) w czystą energię (biometan) i bezpieczny nawóz (poferment). Jest to działanie **proekologiczne**, zmniejszające ślad węglowy gminy.

2. Wizerunek Gminy i Turystyka:

- Nowoczesne rolnictwo i turystyka mogą współistnieć. Biometanownia nie jest widoczna z daleka (niska zabudowa w porównaniu do np. elektrowni wiatrowych) i nie emituje hałasu słyszalnego poza działką oraz otoczenie pasem zieleni izolacyjnej.
- Brak uciążliwości odorowej (potwierdzony analizą) oznacza brak wpływu na walory turystyczne okolicy.

3. Transport a bezpieczeństwo:

- Inwestor proponuje dostawcom "Zalecaną Trasę Dojazdu" omijającą w miarę możliwości centra zwartej zabudowy oraz zobowiązał się do monitoringu GPS floty. Skala ruchu (max 3 pojazdy na godzinę w jedną stronę) jest nieodczuwalna w kontekście ryzyka wypadkowego na drogach publicznych.

Ad. Uwagi techniczne

4. Brak podłączenia do sieci wodociągowej i kanalizacyjnej.

- Instalacja w zakresie technologicznym pracuje w obiegu zamkniętym (wykorzystuje kondensat i wodę opadową). Ścieki bytowe (z toalet pracowników) będą gromadzone w szczelnym zbiorniku bezodpływowym i wywożone taborem asenizacyjnym, co jest rozwiązaniem dopuszczonym prawem, przy braku kanalizacji. Woda na cele ppoż. będzie magazynowana w zewnętrznym zbiorniku przeciwpożarowym (wspomnianym jako zbiornik

retencyjny wód opadowych), co uniezależnia zakład od wydajności gminnej sieci hydrantowej.

5. Ryzyko wybuchu (strefy zagrożenia).

- o Biometanownia jest projektowana zgodnie z dyrektywą ATEX. Strefy zagrożenia wybuchem są wyznaczone wewnątrz instalacji i są ściśle monitorowane (detektory metanu). Nowoczesne zbiorniki biogazu (fermentory) posiadają zawory bezpieczeństwa i pochodnie awaryjne, które w sposób kontrolowany spalają nadmiar gazu, eliminując ryzyko niekontrolowanego wzrostu ciśnienia.
- o Przypadki „wybuchu biogazu” w prawidłowo eksploatowanych i serwisowanych biometanowniach nie występują, a jeśli dochodzi do wybuchu biogazu, to uszkodzany jest dach zbiornika (spaleniu ulegają membrany z tworzywa sztucznego magazynujące biogaz oraz drewniana konstrukcja nośna dachu zbiornika), a nie sam zbiornik, który jest albo stalowy albo betonowy, a znajdująca się w nim masa jest całkowicie niepalna (cała masa fermentacyjna zostaje nienaruszona wewnątrz komory fermentacyjnej i nie wydostaje się poza obręb zbiornika). Nie ma zatem ryzyka zanieczyszczenia wody lub terenu wokół biogazowni nawet w przypadku eksplozji biogazu.
- o Do „wybuchu biogazu” dochodzi niezwykle rzadko głównie z tego powodu, że aby do niego doszło musi być spełnione jednocześnie kilka warunków brzegowych: stężenie tlenu w powietrzu musi wynosić między 12 a 21%, a metanu między 5 a 15% i w tym czasie musi być też obecne źródło zapłonu (może to być iskra elektryczna lub płomień).

6. Szerokość dróg dojazdowych i tonaż.

- o Średnia liczba pojazdów to ok. 3 na godzinę. Takie natężenie nie wymaga przebudowy dróg pod kątem przepustowości. Inwestor zobowiązał się do logistycznego sterowania dostawami, aby unikać kumulacji pojazdów („zatorów”) na wąskich odcinkach oraz ich realizacji tylko w porze dziennej.

Wskazuję ponownie, że w ramach procedury przedłożono opracowanie analizujące emisje odorów z zakładu, które wykazało brak odczuwalności procesów technologicznych zachodzących w instalacji. Przedłożono również szczegółową analizę oddziaływań na wody, będącą efektem wezwania z organu - Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie. Analiza nie wykazała wpływu inwestycji na środowisko wodno-gruntowe.

Mając na uwadze powyższe wyjaśnienia oraz fakt, że przedłożona dokumentacja wyczerpuje zakres merytoryczny wymagany do zakończenia procedury oceny oddziaływania na środowisko, wnoszę o dalsze procedowanie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

Jednocześnie inwestor deklaruje gotowość do dalszej współpracy z przedstawicielami strony społecznej, w celu wymiany merytorycznych argumentów oraz wyeliminowania niepewności i wątpliwości związanych z planowaną do realizacji biometanownią.